

J. H. Jensen: Jeg skal lige saa lidt som de to foregaaende Talere udtale mig mod Lovforslaget. Jeg er af dem, der mene, at naar der skal oprettes Pengeinstitutter, skulle de oprettes paa solid og fornuftig Maade, og Staten skal ikke lægge større Hindringer i Vejen end nødvendigt, og naar man ser, at disse Pengeinstitutter ledes paa en saadan Maade, at Interessenterne ikke lide Tab, skal man behandle dem saa lempeligt og billigt som muligt. Det er den Vej, Indenrigsministeren har ønsket at gaa her, da der er fremsat Ønske fra Grundejerkreditforeningen i Jylland om at faa Lempelser, hvilket Ønske Ministeren foreslaar at imødekomme. Imidlertid vil det straks blive iøjnefaldende, at medens Grundejerkreditforeningen stod omtrent paa samme Maade som Husmandskreditforeningen i Jylland forhen, bliver der nu Forskel. I Begyndelsen vare Betingelserne betydelig strengere, thi Grundejerkreditforeningen skulde jo ikke blot afvikle sine Laan omtrent i samme Tid, nemlig 50 Aar mod 45 Aar i Husmandskreditforeningen, men der skulde indbetales halvvaarligt $\frac{1}{10}$ pCt. til Reservefonden, medens der i Husmandskreditforeningen kun skulde indbetales det halve. Hvad det sidste angaar, Indbetaling til Reservefonden, har Grundejerkreditforeningen allerede for nogen Tid siden faaet en Lempelse, endog en større Lempelse end Husmandskreditforeningen. I den førstnævnte indbetales der ganske vist et lignende Beløb, men der haves noget længere Frist til Indbetalingen, medens Laantagerne i Husmandskreditforeningen skulle indbetale med det samme, de faa Laanet. Men dernæst vil man i denne Kreditforening faa et Gode paa et andet Omraade, nemlig med Hensyn til Tilbagebetalingstiden, idet Laan i Husmandskreditforeningen skulle tilbagebetales paa højst 45 Aar, medens Grundejerkreditforeningen kan udstrække Tilbagebetalingen til 60 Aar. Det vil selvfølgelig medføre, at der bliver noget mere Konkurrence mellem disse to Foreninger end forhen. Hvis ærede Medlemmer ville se paa de Oplysninger, der ledsage Lovforslaget, vil man straks opdage, at af de Panter, Foreningen har overtaget, er langt det store Flertal saadanne Panter, som kunde have Laan i Husmandskreditforeningen, idet Vurderingen for det store Flertal er under 10,000 Kr. Naar Ejerne af disse Ejendomme have søgt til Grundejerkreditforeningen, kan det være af flere Grunde, dels have maaske nogle af dem faaet deres Laan, før Taksationerne i Husmandskreditforeningen bleve saa høje, som de nu ere, dels have nogle søgt Laan i Grund-

ejerkreditforeningen af den Grund, at de maaske kunde opnaa større Laan dér. Det sidste skal jeg lade være usagt, og det første ved jeg ikke. Men en Kendsgerning er det altsaa, at til Trods for, at Grundejerkreditforeningen ikke kan byde saa gode Betingelser, har den alligevel en hel Mængde Panter, som have Betingelser for at faa Laan i Husmandskreditforeningen. Der har altsaa været en Konkurrence paa dette Omraade, som ikke vil blive mindre efter de nye Regler. Imidlertid skal jeg indrømme, at paa andre Felter har Husmandskreditforeningen sine Fordele, idet Staten garanterer Renten af dens Obligationer og betaler til Vurderingerne. Jeg skal indrømme, at kan Husmandskreditforeningen fuldt ud bevare disse Fordele, vil den være konkurrencedygtig overfor Grundejerkreditforeningen og vil nok kunne klare sig, men skulde — hvad der er spaaet den for en Tid siden — nogen af disse Fordele fratages Husmandskreditforeningen, vil den efter mine Begreber neppe være saa godt stillet, som Grundejerkreditforeningen nu bliver. Jeg vil derfor, naar den højtærede Minister nu giver Grundejerkreditforeningen disse Lempelser, som jeg fuldt ud billiger, deraf drage den Slutning, at han ogsaa vil vise sig medgørlig overfor Husmandskreditforeningen og ikke tænke paa at tage nogen Fordel fra den, som den nu har. Med disse faa Bemærkninger skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup): Ogsaa dette Lovforslag har jo mødt almindelig Velvilje. Jeg tror heller ikke, at der er Grund til at nære stor Betænkighed ved at imødekomme de Ønsker, Kreditforeningen har fremsat, og som Lovforslaget gaar ud paa at imødekomme. Naar det ærede Medlem for Aarhus Amts 4de Valgkreds (Johannes Pedersen) udtalte, at der nok kunde være Grund til at have nogen Betænkighed ved med Hensyn til Længden af Amortisationstiden at stille denne Kreditforening paa lige Fod med forskellige andre Kreditforeninger, fordi denne Forenings Panter maaske ikke ydede slet saa god Sikkerhed som de andre Foreningers, er det rigtigt, at de Betænkigheder gav sig i sin Tid Udslag i Bestemmelsen om en 50-aarig Amortisationstid for Laanene i denne Kreditforening, men efter de indvundne Erfaringer tror jeg, man maa indrømme — det gjorde det ærede Medlem ogsaa —, at der ikke er Grund til vedblivende at nære de Betænkigheder, og at man nok kan imødekomme Kredit